

problem, nemlig at der er alt for mange, som kører spritkørsel.

Derfor kan vi ikke lade være med at synes, at det er lidt ironisk, at dette forslag bliver fremsat samtidig med, at netop V og K kæmper en heroisk kamp for at få gennemtvunget alkoholreklamer i fjernsynet. Måske kunne man forestille sig, at der var en sammenhæng mellem de to ting, men jeg ved ikke, om det er bevidst eller ikke bevidst.

Under alle omstændigheder er hovedopgaven altså at begrænse spiritusforbruget og frem for alt at få en holdningsmæssig ændring igennem, som går på, at sprit og biler ikke hører sammen. Det er først og fremmest en holdningskampagne.

Enhedslisten går også ind for, at vi skal bruge lovgivning mod spritkørsel. Men som sagt mener vi, at det mindst vigtige i den sammenhæng er at skærpe straffen for at dræbe eller kvæste andre som følge af trafikulykker begået i spirituspåvirket tilstand.

Som jeg sagde i min korte bemærkning, synes vi, at det er lidt populistisk, for man tager fat i situationen ikke dér, hvor den egentlig forbrydelse eller den egentlige ugering bliver begået, nemlig dér, hvor man sætter sig ind i bilen og er hønefulde, men man tager først fat i den for alvor dér, hvor den har en konsekvens.

Jeg er sådan set meget enig med fru Gitte Seeberg i den måde, hun stillede det op på. Det afgørende er ikke, at ulykken sker. Det afgørende er netop, at man sætter sig ind i bilen, og derfor burde det være dér, vi greb ind.

Derfor er det også vores forslag, at vi skal forsøge at gøre, hvad vi kan for at få folk til at undlade at sætte sig ind i biler, når de er spirituspåvirkede. Hvis man vil bruge lovgivningsmidler, kan man ty til to konkrete forslag.

Det ene er at nedsætte promillegrænsen, hvilket jo har den meget store fordel, at det får folk til at overveje, om de har drukket for meget, allerede mens de er nogenlunde ædru. Problemet er jo ofte, at folk tænker: Jeg kan godt lige tage et par stykker, og så kan jeg tage et par stykker til, hvis jeg bare venter et par timer med at køre. Og så er det, at folk helt glemmer hen ad vejen, hvor mange det egentlig er, de har fået, før de begynder at køre. Det ene konkrete forslag er altså: Lad os få nedsat promillegrænsen og dermed få understreget, at biler og alkohol ikke hører sammen.

Det andet er: Lad os så generelt skærpe straffen, hvis vi ønsker det, for spirituskørsel, dvs.

for det at stige ind i en bil, når man er påvirket af spiritus, sætte nøglen i tændingen og begynde at køre.

Så er det store spørgsmål: Hvor er de 84 mandater, der vil være med til sammen med vores 6 – det giver 90 – at gennemføre de to forslag? For vi kan komme et skridt videre, hvis der er 84, der melder sig på banen. Det kan være, at vi ikke kan få tilsagnet her fra talerstolen, men så bruger vi udvalgsarbejdet til at få det afklaret. I hvert fald er det noget ganske andet end det, som ligger i forslaget her.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg synes, den juridiske side af debatten begynder at køre lidt af sporet. Hr. Bjørn Elmquist var inde på, at man jo ikke havde forsæt til at køre nogen ned.

Nej, man har ikke det direkte forsæt til at køre nogen ned, men hvis man går ind og kigger på det, der hedder forsætsdeliktet, findes der forskellige gradbøjninger af det, og der er noget, der hedder sandsynlighed, og der er noget, der hedder overvejende sandsynlighed. Man må sige til sig selv, og det har flere ordførere også været inde på, at når man sætter sig ind i sin bil og er spirituspåvirket, ved man godt, at det er sandsynligt – måske endda overvejende sandsynligt – at det går galt, og dermed er forsættet også til stede, men i en lavere grad. Derfor bør personen, hvis det var sandsynligt for vedkommende, også straffes for det forsæt, der ligger i det.

Men sagen er jo, at færdselsloven ikke ser på, om der er forsæt eller ej. Færdselsloven kigger på det konkrete: Hvad skete der rent faktisk? Men i det øjeblik man involverer straffeloven i de tilfælde, hvor der er nogen, der bliver kvæstet af en spiritusbilist eller måske endda nogen, der bliver dræbt, er det min vurdering, at man også bør tage de regler i anvendelse, der går på, om det var sandsynligt for vedkommende; kunne vedkommende indse, at det ville gå galt?

Hr. Søren Søndergaard sagde, at det, man bør straffe, er selve spirituskørslen, og så vidt jeg hørte det i hvert fald, mente hr. Søren Søndergaard ikke, at der skulle være nogen skærpende omstændigheder, hvis det gik galt. Det håber jeg at jeg har misforstået. Jeg kan se, at der bliver nikked dernede, så det havde jeg misforstået, og så er vi jo i virkeligheden enige.